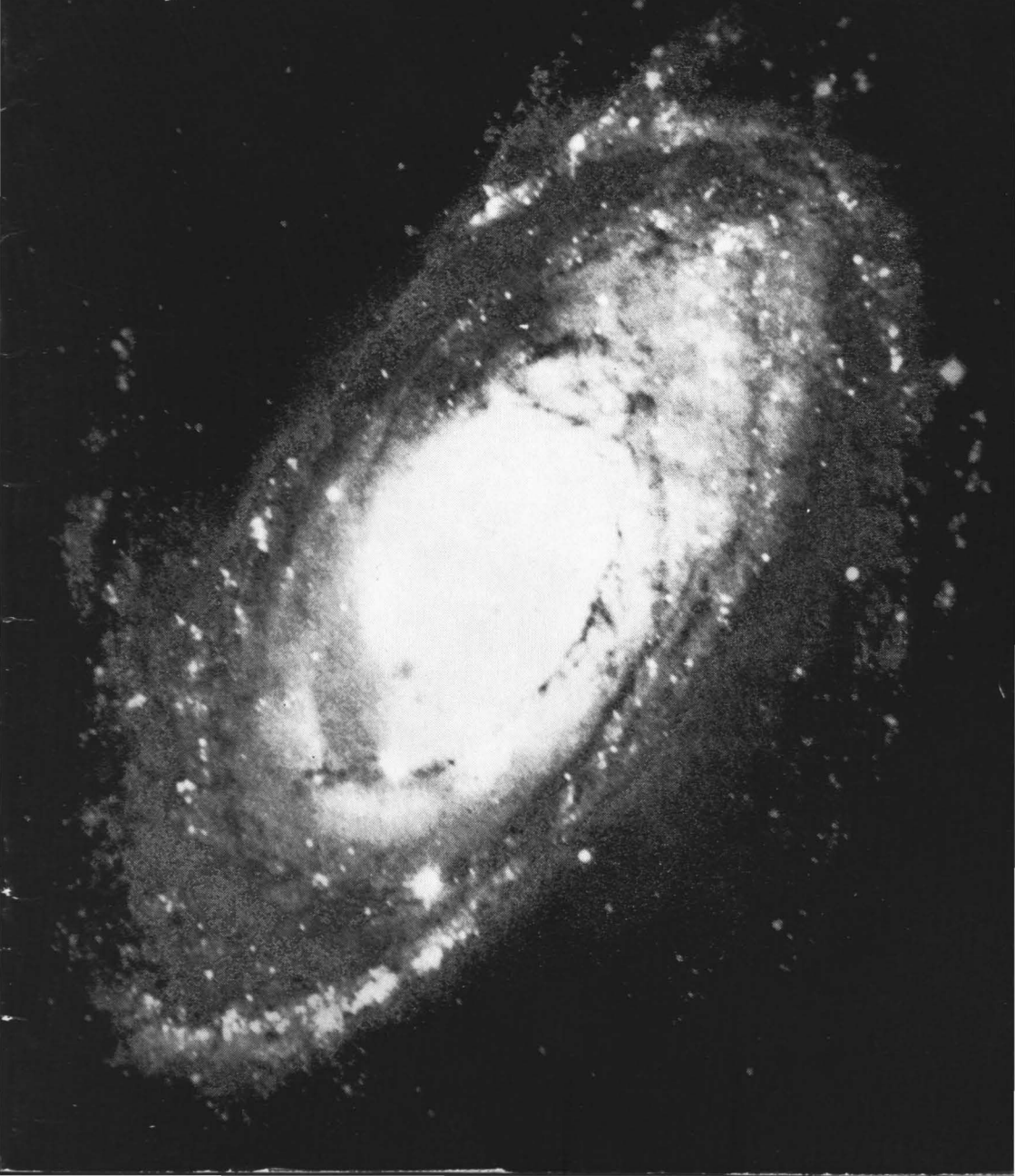

Galax

Galax

Årgång 4 - Nr 4 - April 1964

Tidn. adress:

M. I. S., Fack 2012, Malmö 2

Red. och ansv. utgivare:

A. Holmqvist, G. Carlsson och Y. Freij

Frank Edwards om Tefaten:

"Mina egna år över studiet av de flygande tefatens gåta har utkristalliserat en obestridlig sanning: Den fundamentala skillnaden mellan de som tror på de flygande tefatens existens och de som inte gör det, är att den troende är informerad; skeptikern är det inte."

Inom detta, liksom inom så många andra fält av människans aktiviteter, finns det inte något sådant som en informerad skeptiker. Honom tillhör den blinda trons envisa okunnighet."

Innehåll:

Sidan:

Flygande tefat stoppade basebollmatch.....	2
Dödsstrålarna spökar igen.....	4
Livets uppkomst på jorden.....	12
Vetenskaplig drömforskning.....	13
USA avslöjar flyghemlighet.....	15
Rymdfolkets "skygghet".....	16
Mellan Himmel och Jord.....	18
Flygande tefat i Teknikens Värld.....	20
Mystisk explosion. Borlängehus skadat.....	21
Understanding - forum för förståelse.....	23
Kontakt med flygande tefat. Följetong.....	25

något sensationellt var i görningen. Inklusiva de bollspelande ungdomarna på planen var tillsammans ungefär 75 personer närvarande, de flesta av dem föräldrar eller goda vänner till spelarna.

Ungefär halva matchen hade spelats, när några ropade: "Titta, vad är det där?" Åskådarna som stod vid fältets östra sida, såg i kvällssolen två flata, glänsande, skivformiga föremål som rörde sig från norr till söder på låg höjd. De hann snabbt upp ett enmotorigt jetplan som rörde sig i samma riktning.

En åskådare, en av Paris affärsmän sade: "De två glänsande skivorna skildes åt när de hann ifatt planet, och passerade det på varsin sida. När planet girade mot en av skivorna, skevade båda och stack iväg från planet. Vid det laget hade basebollspelet helt stannat upp, och alla iakttog händelserna i skyn, precis som jag gjorde. Där stod vi, häpna och överraskade. Jag vet inte vad vi sade, men jag vet att jag aldrig förut sett något liknande dessa två skivor, och jag vet att de inte hade några svårigheter att flyga i cirklar kring planet!"

En annan åskådare var John Ball, också affärsmän i Paris, Illinois. Han sade: "Vi såg föremålen klart... ty det var bra solsken, och vi hade solen bakom oss, skinande direkt på de två skivorna, som jetplanet var oförmöget att hinna upp. Jag uppskattar föremålens storlek till samma som jetplanets, ca 40 fot i diameter. När jag hörde ropen och tittade upp, liksom alla andra, flög de två skivorna i bredd med planet, en på var sida och ett bra stycke ut från vingarna. Alla åskådare, inklusive bollspelarna, såg föremålen klart. Efter att ha cirklat runt planet en minut eller två blixtrade föremålen plötsligt iväg med en fruktansvärd fart. De var utom synhåll inom ca 5 sekunder. Vi har aldrig sett något liknande förut... men föremålen vi såg var reella, solida objekt... inget misstag med det... och de stoppade förvisso bollspelet!"

DÖDSSTRÅLARNAS SPÖKAR IGEN

av F Gondou

Efter Jørgen Lunds danska översättning

Efter en artikel i den belgiska tidningen "Techniques Nouvelles", 3/årgång, nr 6, juni 1963.

Två mystiska försvimmanden - dr Heinz Krugs och ingenjör Wolfgang Pilzs - samt ett misslyckat attentat mot ingenjör Hans Kleinmächter vid den schweiziska gränsen, följt av arresteringen av en av attentatsmännen, avslöjar spionväsendets ovanliga aktivitet.

(APP). - Det var oundvikligt att det hemliga arbetet med D-vapen dök upp till ytan. Två gånger har pressen omtalat detta vapen flera månader i följd. Vad rör det sig då i verkligheten om? Kort och gott den ryktbara DÖDSSTRÅLEN.

I mitten av februari meddelade man, att mer än tusen vetenskapsmän från alla delar av världen samlats i Paris för att konfrontera varandra med sina upptäckter, och för att tala om "LASER-generatorn", en avläggare till "MASER-generatorn". (LASER är initialerna i "Light Amplification by Stimulated Emission and Radiation", dvs "ljusstråleförstärkning vid utstrålning stimulerad av elektronströmmar").

I klartext vill detta säga, att vid avgången från den rörformiga kammare som utbreder de atomgrupper vilka kallas MASER och utvecklar strålning av korta radiovågor, hade man ytterst noggrant undersökt LASER, som utsprider både radiovågor och ljusvågor, varvid den alltså frankallar DÖDSSTRÅLARNAS.

Några veckor går och plötsligt bryter spionaffären lös, i det att man i hemlighet tillkämpar sig tillträde hos atomforskarna i Schweiz. Man erfar således, att under årens lopp har de forna fienderna vid den schweiziska gränsen

samarbetat på uppklarandet av de dödsbringande forskningsresultaten.

Hur det hela började

En augustikväll 1944 uppgger de tyska trupperna i en framskjuten sektor i Karpaterna hoppet och kämpar vidare i blindo.

Plötsligt ankommer bakifrån en pluton SS-män. De är friska och välutrustade, och de har flera läkare med sig. Man lastar av material från två vagnar. En av soldaterna, ett ofrivilligt vittne, berättar senare:

"Det var någonting märkligt man lastade av. Det fanns en parabolspiegel och elektriska kablar, samt siktinstrument som liknade browning-revolverar i miniatyr. Gruppens ledare, en löjtnant, visade fram en order som var utskriven av sektorns kommandant, och diskuterade saken med de andra... Några ögonblick senare mottog vi ett märkvärdigt kommando. Efter det ryska angreppet skulle vi inte avfira våra handvapen eller våra maskingevär. Strax därpå gick SS-sektionen ut för att ta ställning framför våra linjer, inte långt ifrån skogen där vi visste att ryssarna låg gömda under offensiven.

Sålunda börjar natten mellan den 29 och 30 augusti 1944...

Vid midnatt bombarderade de ryska kanonerna de tyska linjerna. Därpå drog det sovjetiska infanteriet ur skogen och stormade skränande mot de tyska skyttegravarna. "Das Reich"-soldaternas vapen förblev tysta enligt de givna instruktionerna, men plötsligt utgick ett surrande ljud från det okända vapnet som SS-männen fört med sig. Tyskarna skrek då deras trumhinnor plötsligt sprängdes. Det ryska artilleriet återupptog beskjutningen och siktade efter SS-plutonens ställning.

ALSOS-kommittén har utfrågat en av de överlevande, en ingenjörsofficer:

"Det avlossades inget skott från våra linjer", sade han. "Emellertid föll fienderna då de nådde fram till en bestämd zon, förvridna

som dockor, vars armar och ben slites av. Nästa morgon var alla våra män döva."

Denne officerare var kommandant von Herstein. Han var utsänd av 2:a pansardivisionen vid den 4:e ryska armén under general Tippettskirch.

De utkommenderade tyska sjukvårdarna genom-sökte terrängen. Alla SS-männen och de tyska läkarna var döda eller försvunna. Vad beträffar de talrika ryska lik som artilleriet inte hade ödelagt, så bar de synliga sår, men endast spår efter våldsamma förbränningar. Ingen apparat återfanns.

Historiskt stämmer alla undersökningarna överens. Detta var dödsstrålarnas första praktiska användning, och de användes senare i mera fulländat tillstånd från luften. ALSOS-vetenskapsmän var år 1945 tvungna att få bekräftelse på, om ryssarna hade lagt beslag på intakta speglar och "miniatyrbrownings".

Vi kan från natten mellan den 29 och 30 augusti 1944 datera omslaget till den mäktiga och betydelsefulla rivalisering, som USSR och USA sedan kriget har upprätthållit för att förvärva sig vetande om DÖDSSTRÅLARNA.

Ligorna och deras ledare

Man erinrar sig att de allierade intill krigets sista dagar frågade varandra om tyska skulle vinna kapplöpningen om atombomben.

ALSOS blev täcknamnet på den organisation som blev sänd bakom de framryckande trupperna, och bestod av robusta vetenskapsmän och under-rättelseofficerare. Deras ledare Goudsmit talade om "fruktans objekt". ALSOS letade sig fram till Osenberg och Heusinger, den förste var ledare för "Byrån för Atomplanläggning", och den andre en framstående vetenskapsman, specialist inom atomforskningen.

På sin sida gjorde ryssarna under ledning av kommandant Legoroff, chef för 4:e sektionen av MVD, orienterat av de främsta ryska atomkapaciteterna, framstöt mot Berlin med Kaiser-WilhelmInstitutet som mål.

På jakten efter strålarna hade ryssarna en hög triumf; parabolspeglarna och miniatyrvapnen, som de roffat åt sig i Karpaterna.

Som regel förblir inget "top secret" någon längre tid, och amerikanarna, som inte hade de beryktade speglarna, fick snart reda på deras existens. Den ömsesidiga klappjakten blev vetenskaplig och... försiggick i stillhet. De olika länderna skaffade sig åter vetenskapsmän; von Braun kom till USA, Gottrop från Pommern; V-2-raketens fader, snappades upp av ryssarna. Inte desto mindre stannade Sturlingers ryggstöd, en fredlig förbindelseled i diskussionen mellan von Braun och Gottrop, i händerna på ALSOS.

Det rörde sig uteslutande om atomforskare, men de talade också om strålarna, och på detta område fann amerikanarna, genom att använda sig av ett lyckligt tillfälle, Schielboldts arkiv, medan ryssarna tog Zimmermann levande. Zimmermann hade sedan organiserat operationerna från slutet av augusti 1944.

Då de således hade Zimmermann och speglarna från Karpaterna, ryckte ryssarna in med strålande framgångar. De blev de farligaste under Koreakriget, då strålarna från att ha varit horisontala blev vertikala. Under en månad dag år 1951 blev saken föremål för undersökning.

Schielboldt och hans skyddslingar

Schielboldt var expert på röntgenstrålar, och ägde talrika diplom. Denne man hade anlänt till USA. Han var en noggrann vetenskapsman i förening med en ohämmad drömmarnatur. Han var (bevisar hans papper) den drivande kraften i Seefeld-konferensen, vilken ägde rum i Bavarialperna år 1943. Här samlades atomforskarna under ledning av Sauter och von Weizacker. Här möttes Joos, Hanle, Geiger, Matzuch, Rothe och Hoffmann, samtliga knutna till Kaiser Wilhelm-institutet. Där föreslog Schielboldt användandet av en högspänningsmaskin, betatronen, för att kunna sätta luftskepp i brand. Marskalk

Milch blev hans bästa stötta. På grund av att han nästan uteslutande hade arbetat i USSR, hade Schielboldts discipel satt upp ett nytt tillvägagångssätt i förgrunden: tack vare en växelverkan i en beräknad vinkel mellan två infraröda strålar, skulle man **kunna** få bomberna ombord på luftfartygen att explodera. Dock satt Schielboldt och hans "skyddsslingar" ännu inte inne med lösningen på problemet om strålarnas vertikala utstrålning.

Zimmermann och hans stora hemlighet

Ryssarna "skalade" Zimmermann. Han hade forskat i atomfysiken efter försvarsmedel mot strålarna, och hade drivits till sin absoluta prestationsförmåga. Då han studerade supersoniska vibrationer tillsammans med Messerschmidt, kunde han lätt ha dragit nytta av den kosmiska strålningen, men det misslyckades. Hans stora arbete medförde upptäckten av oändligt många akustiska möjligheter. Hitler hade inrättat ett forskningscentrum åt honom vid Lefer i Österrike.

Med hjälp av gas frambringade han ljud på upp till 300.000 svängningar pr sekund. Vågorna riktades mot ett föremål med hjälp av parabolspelar. De sprängde trumhinnorna och dödade utan att efterlämna några synliga spår, fransett ytliga brännskador. Vid obduktionen konstaterade man att alla organ söndersprängts.

I en rapport skriver Zimmermann:

"Olyckligtvis går månaderna alltför fort, bombardemangen förstör mina laboratorier. Jag kan inte göra några framsteg före aug. 1944"..

USAs notofiensiv

Signaltrupperna mötte på sin sida samma primära svårigheter som Zimmermann. Här arbetade man hårt, och uppnådde åter många av de tidigare erfarenheterna. 1951 fanns det en generator som sände ut ljud med 20.000.000 svängningar pr sekund. Detta var tillräckligt för att på tio sekunder döda det starkaste djur.

En agent som kom från USSR, berättade att vetenskapsmännen där kunde sända vågor över mycket stora avstånd.

Signaltrupperna ville förbättra sin teknik ytterligare, men man kom fram till att människans kropp varken tålde ljusstrålar eller ljudvågor över en viss potential. Några ingenjörer fick allvarliga brännskador. Andra drog sig tillbaka från forskningslaboratorierna, döva för evigt. Man iordningsställde då hjälmar och skyddsanordningar.

Vem var Heide? En skrävlare eller ett geni?

Det är under denna för de amerikanska vetenskapsmännen så pinsamma period, som Heide-affären utvecklar sig.

Som tysk vetenskapsman, bortförd av ryssarna, som han efter egen utsago tillsammans med Wintersdorf (en annan ingenjör) rymde från, dök han upp i Grekland, och passerade Paris i början av 1949. Heide nådde slutligen USA, där han demonstrerade hur de ryska dödsstrålarna verkade:

"Det är", sade han, "en violett flamma på 30 centimeters diameter, vilken utstrålar från ett rör som liknar ett jätteteleskop och som innehåller ett knippe elektroner, påminnande om ett röntgenstrålnipp." "

Överhopad med frågor svarade han:

"Jag kan konstruera en transportabel apparat som innehåller en elektrongenerator, vars elektroner accelereras upp av magnetfält till högfrekvens med skiftande faser. Vid elektronbanans slut, har elektronen uppnått en fruktansvärd hastighet, som projiceras av en antikatom av volfram, som sitter på en anpull påminnande om Crookes-ampullen. En intensiv strålning uppstår och dess genomträngningsförmåga är anmärkningsvärd."

Heide berättade vidare om andra förbluffande saker. Han hade sett havet koka vid Alaska och frysa till is vid Aralsjön.

Man såg att de av Heide uppställda teorier na närade sig Zimmermanns. Var han ett verk-

ligt geni eller ett "förgiftat" geni? FBI började intressera sig för honom.

Koreakriget blev ett offensivt försöksområde för ryssarna och ett defensivt för amerikanerna. ONU-soldaterna kände experimentellt till DÖDSSTRÅLARNÄ.

Den osäkra MIG-luftbron

I slutet på 1951 vägrade de amerikanska piloterna att flyga, då de menade att deras förluster var för stora. Den 10 december avslöjade amerikanska generalstaben, att "de Förenta Staternas trupper har mist över 900 flygplan i Koreakriget, samt viss apparatur som förstörts i samband därmed. Kommunisterna har endast förlorat 300 maskiner." Rapporten fastslår, att de amerikanska flygplanen föll eller sprängdes i den berömda "MIG-bron", som om piloterna tappade kontrollen över dem. Resterna av maskinerna föredöde alla spår av förbränning, vars ursprung experterna inte kunde ange.

I de vetenskapliga laboratorierna i Princeton och Columbia, där man visste, sökte man efter ett försvarsmedel. Fjärrstyrda flygplan utan pilot konstruerades för att utforska luftbron. De sprang i bitar.

Till slut lyckades man parera effektivt, utan att känna till orsaken. För att undgå förbränningar, anbringade man kapslar med koltetraklorid på planen. Man överdrog kabinerna med en ny ultralätt metall, som skulle vara ogenomtränglig för eventuella dödsstrålar. Förlusterna sjönk nu nästan till noll.

Under ledning av Rainwater vid Columbiauniversitetet arbetade grupper i hemlighet på att försvara piloterna. Många offer markerade undersökningarna. Det är på detta sätt som en av de mest solida anti-dödsstrålegrupperna försvann över Atlanten, bl a general Cullen.. Senare försvann Powers. Listan över mänskliga "försökskaniner" är lång, och många ströks från listan i arméns administration.

Dicke dyker upp

Då Zimmermanns arbete fullföljts, omgav USSR sig med ett nätverk av strålar som i lång tid var ofelbart. Men USA omgav sig med registreringspunkter och luftförsvarscentra. Man erinrar sig den våldsamma dementi som följde på Barymaines och Evening Standards indiskretion. De bekräftade, genom att ge ut farligt noggranna upplysningar, att det fanns en radioaktiv mur eller ridå vid Stettin och Trieste, som var ogenomtränglig från luften.

Man kunde se mycket av sanningen i Barymaines "skvallerspalt", eftersom dr Erbert H Dicke i sina laboratorier på Princeton-universitetet hade fått tag på rätt ända efter år av hårt arbete. Det var hans arbete som störande ingrep i händelserna i februari 1963.

Vid Hughes Aircraft Company i Culver City, har E H Dicke installerat en apparat som producerar strålning som verkar ödeläggande på de mänskliga vävnaderna. Denna strålning tycks härleda sig ur Zimmermanns idéer, återupptäckta och förbättrade.

"Dicke-strålen", som utsändes lodrät, utgår från ett "hjärta" bestående av syntetiska rubiner, och en atomlampa. Detta är LASERN, som visar sig vara en syntes av Zimmermanns ultraljudsystem och är strålning av atomisk karaktär.

Är den ömsesidiga fruktan nu i balans?

När de 1.000 samlas i Sorbonne, är det för att de två gigant-maktblocken befinner sig direkt rygg mot rygg. Man har tänkt att man nu ska kunna tala ren vetenskap. Frukten har upphävts av angrepps- och försvarsmedel, vilka bildar motvikter till varandra.

USSR har nu tack vare Kapitza och Telenski ofelbara försvarsmedel. Men det visar sig att USA har det i lika hög grad genom sina Texas Powers (radaröar som bildar en oavbruten spärr runt Förenta Staterna, förstärkta av Dicke-strålar som är belägna under vattenytan i Polarmrådena).

Trots att skärmytslingar äger rum i ytterkanterna av de två stora blocken, liksom det ju äger rum i Schweiz, ser det ändå ut som om vi kan sova lugnt. Av en ömsesidig fruktan föds en dubbel barriär som nästan är ofelbar. Kommer USSR och USA att mucka gräl, eller ämnar de pusta ut i skydd av osynliga strålriddar, de nya gränserna från 1963?

LIVETS UPPKOMST PÅ JORDEN

Antalet teorier rörande livets uppkomst på Jorden är i det närmaste oräkneliga. Följande sex är de vanligaste:

1. Livet har inget ursprung; materia och liv har existerat sedan tidernas begynnelse.
 2. Livet uppstod som resultatet av en övernaturlig händelse, och är därför ofattbart och oförklarligt.
 3. Liv är produkten av en högst otrolig kombination av omständigheter, vilka, då de gavs tillräckligt med tid och material, nästan säkert måste uppstå.
 4. Livet uppstod genom en långsam, oundviklig, noggrant bestämd följd av kemiska reaktioner.
 5. Jordiskt liv började någon annanstans och överfördes till vår planet som små motståndskraftiga sporer (panspermiahypotesen). Dessa överfördes till Jorden antingen genom strålning (radiopanspermia), eller i meteoriter (lithopanspermia).
 6. Livet uppstod annorstädes och fördes till Jorden av intelligenta varelser som: a) landade och tillfälligtvis efterlämnade mikrober och bakterier (picnicavfall-hypotesen), b) landade i avsikt att befrukta planeten med liv, c) avfyrade rymdkapslar mot Jorden, vilka antingen avsiktligt eller oavsiktligt alstrade mikroorganismer.
-

- Tre kan hålla på en hemlighet - om två av dem är döda. Benjamin Franklin

forskarna var, att båda elektroderna samtidigt registrerade hjärn- och ögonverksamhet, precis som om hjärnan plötsligt aktiverades och det sovande ögat började "se". Man fann också att hjärtverksamheten ökade då drömmen började.

Varje gång apparaten registrerade någon form av verksamhet väcktes den sovande, och man frågade om han hade drömt. Svaret blev alltid jakande. En annan intressant iakttagelse var, att drömmarna alltid började mycket punktligt, det spelade t ex ingen roll om försökspersonerna somnade med full eller tom mage. Samma var förhållandet med personer som ansåg att de nästan aldrig drömde; de hade samma drömmönster.

Särskilt intressanta iakttagelser gjordes då man avsiktligt berövade försökspersonerna sömnen, eller då man ständigt avbröt begynnande drömverksamhet. En hallåman höll sig vaken 200 timmar efter att ha slagit vad. Han blev totalt utmattad, och drabbad av själslig förvirring blev han buren till sängs, varpå man satte på honom elektroder. Forskarna trodde att han nu, efter 8 genomvakade nätter, skulle falla i en djup och drömlös sömn. Men det gjorde han inte. Han somnade naturligtvis, men samtidigt drömde han både oftare och längre än normalt. Under 13 timmars sömn drömde han sammanlagt 4 timmar, precis som om han måste ta igen inte bara sömnen, utan i lika hög grad drömmarna.

Man gjorde också försök med att avbryta den sovande, inte under själva sömnen, utan endast då drömmarna började. Försökspersonerna fick således aldrig tillfälle att börja drömma, och det visade sig att de nästa dag blev lättretade, nervösa och glömska. Nästa natt lämnades de fullständigt ifred, och då fördubblades drömperioderna! Varpå de nästa morgon vaknade utvilade och pigga. Det är tydligt att drömbehovet är absolut nödvändigt och måste stillas.

Våra drömmar är förmodligen en funktion, lika viktig som exempelvis andningen och behovet av föda.

Y Freij

rättelsesyfte, och här sedan fortsatt med dessa flygningar med A-11, som för ryssarnas del väl lämpligen skulle kunna kallas "Gäckande Skuggan"...

Rune S Persson

RYMDFOLKETS "SKYGGHET"

Det är tydligt att rymdfolket håller sig undan, är angeläget att synas så litet som möjligt, och att det nöjer sig med att enstaka föga prominenta personer är deras språkrör.

Varför bevisar de inte sin existens för alla?

Låt oss tänka efter! Om de 1) gjorde sin existens känd för oss utan att ta närmare kontakt, skulle det endast ge upphov till skräck för det okända, nationerna skulle rusta för att kunna slå tillbaka ett möjligt angrepp från rymden. Ett sådant medvetet handlingssätt av våra rymdbröder skulle vara mer än meningslöst, det skulle vara skadligt. Om de 2) kom och gav oss några allvarliga råd, t ex om kärnvapnen, och sedan for iväg utan att meddela mycket om sig själva, skulle det leda till misstro, rädsla, ökade rustningar med tanken att kontakten kunde varit ett trick för att avvärja oss.

Om de 3) trädde i förbindelse med oss, öppet, utan att dölja någonting och lät oss känna dem... Det skulle få väldiga konsekvenser! Allting hos oss skulle ställas på huvudet, om vi fick ta del av deras kunskaper. Och vi skulle vilja veta allt om dem! Vetenskaperna skulle ramla ihop - medicinen, teologin, tekniken, historien, nationalekonomin, astronomin, fysiken - och den materialistiska ateistiska världsbilden skulle krossas. Säkerligen skulle insikten om vår efterblivenhet i jämförelse med andra, meningslösheten i strävandet efter de gamla linjerna, leda till svår nedstämdhet hos massor. Arbetet skulle avstanna, psykiska och ekonomiska depressioner uppkomma, stor

oordning, på många håll apati. Många skulle komma i en situation, liknande den primitive hövding som Rolf Blomberg berättat om; vilken efter att för några dagar ha tagits ur sin vanliga miljö och fått uppleva en stor stad i civilisationen, drabbades av mindervärdeskänslor och apati.

Insikten om de svåra och onaturliga rubbningar i jordmänniskans förhållanden och utveckling som en kontakt skulle medföra, kan vara anledningen till rymdfolkets tillbakadragenhet. Dock har de gett de väsentliga delarna av sin visdom till enstaka jordbor, vilka har vidarebefordrat dem. De av oss som söker sig till tefatslitteraturen av andligt behov och känner sympati för rymdfolkets lära, kan finna de bevis de behöver för att tro. Men de som inte intresserar sig för kontaktböckerna, de för vilka Adamski och de andra framstår som "bedragare" och "psykopater" eller som ser rymdfolkets visdom som ett "svammelevangelium", skall på grund av sin inställning aldrig upptäcka bevisen. De ser förbi eller blundar.

Rymdfolket har genom att välja "små" människor som sina språkrör, undgått att bevisa sig för mängden, vilket skulle gett skadliga följder, men ändå kunnat nå fram till dem som är mottagliga, dem som strävar efter ett rent hjärta och ett kärleksfullt sinne.

Sven Magnusson

- Ju starkare vibrationskapaciteten är - mottagande och särskilt självverkande - inom ett molekylarslag, desto större omfång har medvetenheten. Förmågan av sporadisk upplevelse av vibrationerna inom högre molekylarslag kan alltid sträcka sig längre genom påverkan utifrån eller egen spontanitet än normala aktiviteten. Ju oftare dylika påverkningar eller ansatser inträffa, desto större blir aktiviteten i de redan aktiverade molekylarslagen och desto lättare nästa spontana upplevelse.

Ur "De Vises Sten"; "Triadmedvetenheten"

Är änglar människor från rymden?

Den ryske forskaren Alexander Kazantsevs teorier om att änglar är människor från rymden finner viss bekräftelse i Bibeln. För att hänvisa till Genesis (1:a Mosebok) 19:3:

- Lot tog de två änglarna han mötte i Sodoms port till sitt hus "och han tillredde en måltid åt dem och bakade osyrat bröd, och de åto." Men i enlighet med definitioner i lexikon är änglar andliga, eteriska väsen. Änglar som äter med Lot kan inte ha varit sådana väsen.

Rev. H Wipprecht i Cobalt, Canada (Toronto Daily Star, 5 jan. 1960) säger att Bibelns beskrivning på änglar passar in på "intelligenta väsen" från andra planeter. I Gamla Testamentet säges dessa "hemlighetsfulla budbärare" regelbundet besöka Jorden från himlen, och vid tillfälle till och med ingå äktenskap med mänskliga väsen. Änglar som gifte sig med jordiska kvinnor kan inte ha varit "himmelska andar."

Australian Flying Saucer Review

Expedition söker snömannen

Den legendomspunne snömannen finns, och hans gåta är på väg att lösas, hävdar sovjetiska och mongoliska forskare. Förklaringarna om en jätteapa håller inte. Det måste röra sig om kvarlevande neanderthalmänniskor, säger vetenskapsmännen. En stor expedition beger sig till västra Mongoliet till sommaren för att söka efter snömannen.

Så här säger ockultisten Henry T Laurency om interplanetariska färder: (icke-fysiska)

"För att utan hjälp kunna färdas till något annat lägsta sjuklot i vår form-manifestation fordras objektiv, högre superessential medvetenhet. Besöka andra planeter i vårt solsystem kunna alltså endast fulländade andrajag." ("De Vises Sten"; "Sjukloten")

Grodor från skyn

Mrs R W Carpenter i Eugene, Oregon, USA, berättade att millioner små grodör kom regnande från himlen under en regnstorm onsdagen den 17 juli 1963. Mrs Carpenter och hennes man körde längs huvudvägen i sydöstra Oregon, nära Silver Lake, varvid de observerade ett olycksbådande svart moln ovanför sig.

"När det började regna, kom det inte bara regndroppar, utan även små grodor, ni kan inte föreställa er hur många", sade mrs Carpenter till Associated Press.

Grodregnet var begränsat till ett område ca en halv miles i diameter, sade mrs Carpenter. Myriader av dem föll på huvudvägen och dödades av trafiken. Hon plockade upp en del av dem. De var sandfärgade och hade en längd på någon centimeter. Befolkningen i området kring Silver Lake sade att den sorten inte förekom där.

Eugene, Oregon, har en vidsynt meteorolog. Han sa att han inte var i stånd att dementera mrs Carpenters berättelse. "Det finns för många av sådana rapporter för att de skall kunna ignoreras", sade han. "Hur som helst, i vanliga fall regnar det regn". FATE, november 1963

Moses pyramidgrav?

En pyramid, upptäckt i ödemarken ca 21 eng. miles söder om Amman, Jordan, är kanske viloplatsen för den bibliska profeten Moses, enligt professor Julio Ripamonti, chef för en expedition, understödd av Venezuela Central University.

Pyramiden säges vara den största enstaka byggnad som någonsin grävts upp ur Canaans jord. Prof. Ripamonti beskriver den som 140 fot hög, med sidorna 95 fot långa. Den har sex fot tjocka murar, och innanför dem - enligt prof. Ripamonti - finns en annan, mindre byggnad. Emellan de två finns 12 små kammare, som han tror kan representera 12 ryktbara israeliska folkstammar.

FATE

Flygande Tefat i Teknikens Värld

En utmärkt liten artikelserie om flygande tefat startade i nr 4 av Teknikens Värld. (-64) Artikelförfattaren är den i problemet mycket initierade "tefatologen" Staffan Hildebrand i Stockholm. I nr 4 behandlas huvudsakligen tefatens historia, sedan ca 6.000 år tillbaka. I nr 5 ges en del exempel på uppmärksamade observationer, bl a en del bekräftade radar- och teleskopobservationer.

Ett par intressanta rapporter från Sovjet förtjänar att återges:

Mystik i Sovjet

-- Sommaren 1961 fick Sovjetunionen sin beskärda del av tefatsrapporterna. Upplysningar och rapporter om tefat handhas i Sovjet av Ministerstyv Oborony. Nu började rapporterna hagla in till denna tefatskommission. I början av juni observerades ett tefat med fyra "ben" landa över Irkutsk, Sibirien. Dess piloter iaktogs av ett flertal människor och fotograferades av en apotekare. Att fotografierna aldrig offentliggjordes behöver väl inte påpekas. Efter två veckors sökande fann man i början av juni i Tobolsk, Sibirien, ett mycket eftersökt försvunnet postflygplan. Dessvärre fann man ingen av besättningen. Tio meter från maskinen fann man ett tydligt tillplattat och cirkelrunt, avbränt märke med 30 meters diameter. Av besättningen har aldrig något hörts.

I slutet av juni observerades ett cigarrformat föremål, ca 800 meter långt, över staden Worovesk. Tefatet iaktogs av över 2.000 människor. Två Mig-jaktplan gick genast upp för att undersöka föremålet, men så snart dessa närmade sig tefatet, försvann detta med en enorm hastighet. Händelsen upprepades ett flertal gånger, imman det jättelika tefatet slutligen gav sig iväg. -

-- Vidare återges en svensk rapport; den 16 augusti 1963 såg ett flertal personer ett tefat accelerera över Ronneby för att fortsätta ut i rymden...

net mot Siljansvägen var en stor bit av putsen urslagen in till trävirket varpå "detta okända något" fortsatte via fönstret, med stora märken i fönsterkarmen som resultat, och slagit upp ännu några hål i räppningen, varav ett stort och djupt. Vid tillfället krossades, eller rättare sagt smulades tre dubbelfönsterrutor sönder, medan två klarade sig. TV-antennen revs ner och blev hängande liksom ledningar som låg utanpå huset lossnade.

Detonationen var så kraftig att innerfönstrens skruvar trycktes ut ur sina fästen. Inne i vardagsrummet förstördes en staty och en golvlampa kastades omkull. John-Erik Bellman säger att det verkade som en ordentlig tryckvåg.

- Det skulle verkligen vara roligt att veta vad det var, säger fru Bellman, och hennes son anser det vara mycket troligt att flera, inte minst de som bor i närheten, måste ha vaknat av smällen, men sedan inte tänkt vidare på händelsen.

Portvakten som den natten tjänstgjorde i Domnarvets järnverks västra port har för kriminalpolisen uppgivit att han hörde en smäll och att han först trodde det kunde vara några elektriska ledningar som var anledningen. Efter en mindre undersökning kom han underfund med att det inte var något i närheten av honom och fortsatte sedan att syssla med sitt igen. Han kunde också upplysa om att ingen bil passerat på Siljansvägen vid den angivna tidpunkten. En av Domnarvets egna bilar körde ut genom porten före explosionen och kunde inte på något sätt vara inblandad. Inte heller hade det "flugit" något arbetsstycke från Domnarvet.

Gåtan är fortfarande olöst och utsikterna är inte stora för att mystiken kring händelsen skall skingras.

- - - - -

- Var det möjligen en telemeterskiva som kom ur kurs och rammade väggen, för att sedan fortsätta sin undersökningsfärd?... S O Larsson

UNDERSTANDING - FORUM FÖR FÖRSTÅELSE

Allt sedan Daniel W Fry år 1955 startade den första Understanding-gruppen i USA, har denna interplanetariska och internationella organisation ständigt mångdubblats. Över 60 st Units (grupper) har uppstått på skilda håll i världen.

En Unit kan bestå av fem personer eller fler. Varhelst en liten grupp om minst fem personer finner att de har gemensamma intressen, kan en Unit bildas.

I april 1963 bildades Unit No 1 i Stockholm och den består för närvarande av 26 medlemmar, men växer för varje vecka som går.

Någonting händer, många vill samordna sig med andra i sitt sökande efter sanning och förståelse. Understanding är inte att betrakta som en förening i vanlig bemärkelse, utan som en Universell sammanslutning i det GODAS tjänst, en öppen kanal för de av rymdens folk som tagit till sin uppgift att upplysa, lära och hjälpa jordens folk inför den förestående kosmiska förändringen som vår planet och vi själva kommer att få känna effekten av inom en snar framtid.

Understanding vill bistå och sprida upplysning till alla som vill lyssna, som vill försöka förstå sin egen roll i den stora planen. Universum har i beredskap åt oss - nu jordbundna och slumrande människor.

Varje individ bestämmer själv över sin egen utveckling, men alla har vi en roll, en uppgift att utföra i det stora utvecklingsförloppet. Ingen av oss är frånskild den andre, vi äro alla ETT.

Det vibrationsfält av högre frekvenser hela vårt solsystem och vår galax är på väg in mot, kommer efter hand att helt förändra vårt tänkande och oss själva. Vi kommer att på ett dramatiskt sätt uppfatta den tredje och fjärdedimensionen.

Det stora uppvaknandet har redan börjat och

allt fler kommer till insikt om vilka de är och varför de är här.

Understanding behöver Din medverkan och Du behöver Understanding!

Med tiden kommer dessa nu uppväxande Understandinggrupperna i Sverige och på andra håll, att låta tala om sig. Deras verksamhet och arbete skall bli uppmärksammat och erkänt, många skall ansluta sig till oss, och kommer ur djupet av sin själ att osjälviskt och outtröttligt kämpa för ökad förståelse mellan alla folk; ett groende brödraskap skall uppstå mellan människorna på jorden och de från andra regioner av Universum som nu i det fördolda bidrager till en stegrad positiv aktivitet.

Du, endast Du själv kan skapa ett starkt och ljus positivt fält runt Din egen kropp, men Du måste börja NU med att bygga Dig detta hölje, vilket en gång skall hjälpa Dig att utvärda de snabba och höga vibrationerna. Alla är på väg mot en högre utveckling fysiskt, mentalt, astralt, emotionellt och eteriskt.

Att Du engagerar Dig i Understanding innebär inte att Du därmed är skyddad, men i Understanding kan Du finna förstående medvandrare som kanske kan hjälpa Dig tillrätta, eller Du är kanske själv den som kan ge någon hjälp. Alla är vi växelvis följeslagare - ledare, lärjungar - lärare. Enighet ger styrka, och genom Understanding har Du möjlighet att knyta många intressanta kontakter. Fler vänner än Du tror, väntar på att få kontakt med Dig. Snart har Du inom Dig lyckats skapa en inre balans och harmoni som Du inte tidigare tilltrött, och nya erfarenheter möter Dig redan under Dina fortsatta strävanden i ljuset av sanning och kärlek.

Vill Du veta mer om Understanding sänder vi gärna en introduktion. Skriv till oss:

UNDERSTANDING; SWEDEN UNIT No 1.
SKYLLBERGSGATAN 18, ASKLUND
BANDHAGEN

Vi har fått publiceringsrätten till ett mycket intressant föredrag, hållet av Riley Crabb, ledare för BSRA, Vista, California, USA.

Föredraget är långt, och vi delar därför upp det i flera avsnitt; vi räknar med 5-6 nr framåt. Materialet är omväxlande och behandlar många intressanta frågor beträffande det ständigt återkommande problemet TEFATSKONTAKTER.

Översättning från det engelska originalet:
Gert Carlsson, Malmö.

KONTAKT MED FLYGANDE TEFAT

eller

KOMMUNICERINGSPROBLEMET MED YTTRE RYMDEN

av Riley Crabb, BSRA-director

Detta föredrag är ett svar på de många frågorna om trovärdigheten av budskap från rymden och möten med rymdvarelser som så många kontaktpersoner gör anspråk på. Det är BSRA-ledarens avsikt att framlägga vissa normer, efter vilka den allvarligt sinnade tefatsforskaren för sig själv kan bedöma budskapens värde.

Människan har i alla tider blickat mot himlen efter andlig ledning. Där hon inte varit säker på att få denna ledning direkt, har hon alltid vänt sig till andra, lärda eller lekmän, för att genom dem få budskapet från ovan. Detta är en sanning som gäller för alla inspiretrade religioner i det förflutna och i vår tid.

En publikation från:

BORDERLAND SCIENCES RESEARCH ASSOCIATES
(GRÄNSLANDETS FORSKARE)

P O Box 548, VISTA, California, USA

Den gäller också för fenomenet Flygande Tefat och Besökare från yttre rymden.

Det har alltid funnits och kommer alltid att finnas ett kommuniceringsproblem. I en del fall har Besökarna visat sig i mänskliga kroppar och talat samma språk som den nyfiken eller förskräckt jordmänniskan, antagligen för att vara säkra på att bli rätt förstådd. Vid andra tillfällen har Besökarna valt att draga fördel av den latenta eller aktiva mediumiteten hos en lämplig mänsklig varelse. Detta är troligen enklare för dem. Från vårt håll framställs då frågan om tillförlitligheten hos överföring av budskap. Kontaktpersonen kommer också i en sådan ställning, att hans åhörare dristas kalla honom en lögnare! Det senare är ett av skälen till att jag låtit mig nöja med att samla ihop, analysera och tala om andra personers upplevelser! Jag kanske gör mig skyldig till förutfattade meningar eller oriktiga bedömningar, men liksom ni är jag också engagerad i ett allvarligt sökande efter sanningen.

DE FEM SLAGEN AV MEDIUMITET

Frånsett de direkta fysiska kontakterna, av vilka vi skall komma in på några senare, tror jag att det kan låta sig göra att definiera och ge exempel på de olika slagen av mediumitet. Denna kunskap kommer i sig själv att förbättra er urskilningsförmåga, er förmåga att skilja det samma från det falska.

Om vi skulle börja med clairaudience, klarhörsel, som ett slag av mediumitet. Ett gott exempel på klarhörsel med det inre örat har vi i Daniel Fry. Han är den person som den 4 juli 1950, vid White Sands raketförsöksfält i New Mexiko, blev erbjuden tillfället att få en åktur med ett Flygande Tefat. Om ni läst Frys fascinerande redogörelse om upplevelsen, minns ni att ett rymdskepp om kvällen ljudlöst landade framför honom där han stod i öknen. Teknisk nyfikenhet övervann hans naturliga för-

siktighet, och Dan gick fram till den mörka, mystiska besökaren och strök med handen längs ytterhöljet för att undersöka temperaturen.

"Bäst att inte röra vid ytterhöljet, min vän, det är fortfarande hett!"

När denna röst bröt tystnaden tog Dan ett skutt baklänges och snubblade över en buske. Detta var början till en konversation med rymdskeppets pilot, och den resulterade i att Dan accepterade ett erbjudande om en kort åktur. Han trodde att rösten kom till honom genom en högtalare monterad på utsidan av höljet. Det var inte förrän han var inuti tefatet som han upptäckte att det var fjärrstyrt från ett moderskepp flera kilometer ovanför. Ännu mer förbryllande var att pilotens, Alans, röst talade inuti hans eget huvud. Besökaren hade passerat förbi Daniel Frys öron och aktiverade hörselcentrat i hjärnan - direkt!

Alan gav vid detta tillfälle, i juli 1950, Daniel Fry några mycket logiska skäl för detta slag av mediumistisk, clairaudient kontakt.

"Våra kroppar måste biologiskt anpassas efter er (jordiska) omgivning. Detta tar åtminstone ytterligare fyra år i anspråk... Den gravitation vi är vana vid, är endast något mer än hälften av den som råder på jorden. Om vi landade nu på er planets yta och lämnade det skydd som våra skepp utgör, skulle den höga gravitationen utöva en våldsam spänning på våra inre organ. På några få dagar skulle detta åstadkomma allvarliga sjukdomar och slutligen döden... Genom att stanna kvar i våra skepp där vi kan kontrollera den kraft vi är undekuvade, och genom att öka kraften sakta men regelbundet, kan vi bygga upp de skyddande vävnaderna och stärka vårt muskelsystem till's er gravitation till slut blir lika naturlig för oss som vår egen är nu."

Daniel Frys clairaudience var i detta fallet ofrivillig, stimulerad utifrån. Det finns även metoder efter vilka man utvecklar frivillig clairaudience, men låt oss nu gå vidare till det andra slaget mediumitet, clairvoyance.

Clairvoyance betyder klarsyn. Ett bra exempel på klarseende bland kontaktpersonerna är Orfeo Angelucci. I sin bok "The Secret of the Saucers", beskriver han sin första kontakt i Los Angeles, den 23 maj 1952. Liksom i fallet med Daniel Fry, var Orfeo tydligen också utvald som försöksperson på grund av en viss sensitivitet. Han var skiftarbetare vid Lockheeds vid den tiden, och under denna speciella kväll började Besökarna bearbeta honom för kontakten halvannan timme före arbetstidens slut.

"När fabriksvisslan ljöd", säger Orfeo, "var jag så utpumpad att jag knappt kunde stå upp."

En underlig stickande känsla hade kilat genom händerna och armarna och upp till bakhuvudet på honom alltsedan kl. 23.00. På vägen hem förnam Angelucci någon slags kraft omkring sig och under körningen längs Victory Boulevard "inbillade jag mig att natten blev ljusare som om den vore insvept i ett gyllene töcken. Rakt framför och något ovanför mitt synfält såg jag ett matt rödlysande, ovalt objekt".

Detta UFO fick slutligen Orfeo att köra av vägen och in på en ödslig äng och parkera sin bil. Lämmande två mindre glober efter sig, försvann UFO:t i en brant stigning likt en meteor. De mindre UFO:n, spöklika tvillingar, svävade med ett fosforescent grönt ljus över Angeluccis bil. Från dem "hördes en maskulin röst som i distinkta välartikulerade ordalag talade perfekt engelska". Orfeo säger att rösten lät lugn och trygg, och han ombads att gå ut ur sin bil. "Jag kände ingen rädsla men var så svag och darrig att jag knappt kunde stå."

Han fick veta att de små gröna skivorna var sändnings- och mottagningsinstrument som inte hade sin motsvarighet på jorden. Jag antar att en av funktionerna hos dessa skivor var att tona upp eller öppna både det clairvoyanta och det clairaudenta centrat i Angeluccis hjärna. Detta kan förklara hans kraftiga fysiska reaktioner. Jag tvivlar starkt på att en utomstående åskådare som av en händelse kommit förbi, skulle ha sett eller hört något av det Ange-

lucci såg och hörde, såvida inte denna åskådare hade extrasensorisk uppfattningsförmåga inom ramen för de instrument som Angeluccis Besökare använde.

Under denna inledande kontakt, fick Angelucci endast svaga antydningar om Besökarnas avsikt med att komma till vår planet och med att kontakta honom. Trots realiteten av Besökarnas närvaro, eller kanske just därför, befann sig Angelucci i ett panikartat tillstånd. "Jag ville komma hem fort. Jag ville tillbaka till den sunda verklighetens värld. Jag ville höra någon försäkra mig att jag inte höll på att bli tokig!" Och så gick han tillbaka till den kära, ombonade komforten, tillbaka till hem och familj.

Materialisationsmediet

Det tredje slaget av mediumitet på min lista är Materialisation. Materialisationsmediet är en person vars livskraft kan dragas ur kroppen. Denna livskraft eller ektoplasma kan formas till en hand att flytta föremål med, till ett öra att höra fysiska ljud med, eller till en strupe eller ljudbox att åstadkomma fysisk konversation med. Ibland kan tillräckligt mycket ektoplasma dragas ur mediet, för att en fullständigt materialiserad kropp skall kunna formas. Denna process utföres vänligen av en kontrollände på andra sidan av slöjan.

Ett berömt materialisationsmedium som just föll mig i tankarna är det Teosofiska Samfundets stiftare, H P Blavatsky. På grund av denna sin ovanliga förmåga, fick de som stod henne nära under åren 1875-1891 bevittna många underliga och ibland häpnadsväckande fenomen. En del av dem framkallade hon själv, andra framkallades av utomstående intelligenser, över vilka hon inte hade någon kontroll.

För mig var Mahatmabreven det mest gagnliga resultatet av hennes materialisationsmediumitet. Hon tillhandahöll den ektoplasma som upprätthöll den omfattande korrespondensen mel-

Ian A P Simmet och Mästaren Koot Hoomi på 1880-talet. Jag har fått och fortsätter att få stor inspiration och ledning från dessa brev. Koot Hoomi varskodde Simmet och andra medlemmar av Samfundet, att då energikällan som upprätthöll kontakten, Madame Blavatsky, gick bort, skulle korrespondensen upphöra och det gjorde den också.

Mänsklig livskraft, eller ektoplasma, är organisk materia i sitt fjärde tillstånd. Vi har nu fotografisk film och elektronisk utrustning som kan bekräfta närvaron av detta opåtagbara ämne, som är en absolut nödvändighet för vilken som helst magisk ceremoni. Samtidens vetenskapsmän lär sig också att handskas med oorganisk materia av fjärde tillståndet: denna kallas plasma. De håller på att utveckla något som kallas "pinch-plasma"-motorer, att användas för raketdrift. Våra moderna tekniker håller också på att upptäcka att plasma i förening med vissa slag av metaller, frambringar en användbar, flytande elektricitet.

DE SJU TILLSTÄNDEN AV FYSISK MATERIA

1. Återspeglade eter-uratomer
2. Ljuseter
3. Livseter
4. Kemisk eter-plasma
5. Gaser
6. Vätskor
7. Fast kroppar

4. Eld
3. Luft
2. Vatten
1. Jord

} Skapelsens 4
grundelement,
vars symbol
är svastikan.

TRANCEMEDIET

Det fjärde slaget av mediumitet kallas Trance. Ett av de bästa exemplen på trancemediumitet är min vän, Mark Probert. Med Meade Laynes och Gränslandets Forskares hjälp, har Mark Proberts tranceföreläsningar blivit vittbekanta i den västliga världen. I de flesta fallen blir mediet hypnotiserat eller försatt i trance från den andra sidan genom kontrollerna, och sedan övertar en eller annan till-

fällig kontroll mediets kropp och talar eller kommunicerar på annat sätt genom den på det fysiska planet. Denna art av mediumitet har många varianter. Det kanske är på sin plats att vi särskiljer dem medan vi ändå är inne på ämnet.

I Marks fall är kontrollerna ganska villiga att identifiera sig och håller igång omfattande konversationer med vem som helst som är närvarande vid seanserna. Hjärtliga umgängesrelationer är nämligen ett karaktäristiskt kännetecken för Proberts tranceföreläsningar.

Men betrakta Edgar Cayces livslånga arbete. Cayce använde sig av självhypnos sedan han på allvar kommit igång med sitt tjänande. Han försatte sig själv i trance för att kunna ställa sina berömda "analyser". Men kontrollerna som arbetade med honom, som gav livsanalyser eller medicinska diagnoser, vägrade absolut att identifiera sig. De ådagalade en orubblig hängivenhet och koncentration på de två valda områdena för tjänande.

Detta är två strålande exempel på det högsta slaget av mediumitet, men låt oss nu vända oss från den tillfälliga till den permanenta förändringen. Det slaget där den ursprungliga ägaren lämnar sin kropp för gott, och överläter den åt en ny besittningstagare!

Ett av de gåtfullaste och samtidigt mest väldokumenterade fallen av detta slag handlar om en ungersk flicka, Iris Farczady. En kväll i augusti 1933, gick denna studiebegåvade, melankoliska 15 år gamla skolflicka sjuk till sängs i sitt hem i Budapest. Nästa morgon fann Iris föräldrar att de hade en främling i sitt hem. Följande är hur hennes moder beskrev flickans uppvaknande:

"Genast började hon skrika på något främmande språk, hoppade ur sängen och försökte springa hemifrån... Vi talade till henne men hon förstod oss inte. Vi fick tag i henne och hon blev alldeles förskrämd. Hon fortsatte att skrika och gråta. Då upptäckte vi att hon ta-

lade spanska! Ingen i vår familj kände till språket; vi förstod henne inte - men hon närmade oavbrutet Madrid och någon som hette Pedro."

Det var först några veckor senare, efter att ha lärt främlingen i Iris kropp tala tyska, som de kunde tala med henne, och då kom det fram att hon var Lucia de Salvio, en spansk hjälpgumma. Lucia hade dött i Madrid i tuberkulos ett par dagar tidigare. Hon var, eller hade varit, fyrtio år gammal och moder till fjorton barn. Så hade den studerande ungerska flickans personlighet plötsligt vikit undan för en pigg och livlig "Madrilenas" personlighet, som var förtjust i att sjunga spanska visor och dansa i Hidalgstil.

Två år efter händelsen, som gav den i förtid åldrande spanska senoran en 15-årig flickas kropp, besökte en ockult forskare, Cornelius Tabori, Farczadys hem för att själv verifiera den sällsamma historien.

"Ni måste förstå att Iris är död", sade fru Farczady, "att den person ni talar med är Lucia, hjälpgumman från Madrid."

"Men hennes kropp, hennes ansikte, hennes händer", protesterade Tabori, "de tillhör Iris Farczady och..."

"Ja", avbröt fru Farczady, "min älskade Iris kropp stannade kvar hos oss - men Lucias själ flyttade in i den... Min lilla Iris var en dyster och melankolisk flicka, djupt konstnärlig och tankfull... Lucia däremot är full av livsglädje..."

Familjen Farczady hade accepterat främlingen i sitt hem och anpassat det därefter. Vad annat kunde de göra? Tabori skriver i sin "Ockulta Dagbok": "Det finns ingen förklaring. Jag har endast skrivit ner vad jag sett."

Det finns en kort översikt av fallet Farczady, som det skildras av Tabori, i Fate Magazine, juni 1953.

MALMÖ INTERPLANETARISKA SÄLLSKAP

Fack 2012 - Malmö 2